

PROP DE VOSALTRES

Confraries i germandats

Benvolguts diocesans:

En anys anteriors, dies abans de la Setmana Santa, hi havia molt moviment a l'interior de les confraries, germandats i congregacions per preparar els passos, els horaris, les preceptives autoritzacions, les sol·licituds de col·laboració per part dels seus dirigents, l'expressió il·lusionada per millorar els actes respecte als anys precedents. I una infinitat de petits detalls que comportava tota activitat comunitària.

Per contra, enguany s'ha produït un canvi radical: als carrers i places de les nostres poblacions no hi haurà manifestacions externes per commemorar els últims dies de la Vida, Mort i Resurrecció del Senyor. Les condicions imposades per la pandèmia de la Covid impedeixen les celebracions que reuneixen molta gent. Això ha provocat una paralització de la gairebé totalitat de projectes i la desil·lusió de molts seguidors i responsables. Per descomptat, no ha estat una sorpresa d'última hora, ja que des del mes de gener hi havia notícies des de diferents punts d'Espanya de la supressió d'actes i la Coordinadora de Confraries de Catalunya s'hi va pronunciar de la mateixa manera fa unes setmanes. Haig de constatar que, a part del consegüent desencantament i decepció, hi ha hagut, en general, una gran comprensió per les mesures adoptades. Se'ns demana responsabilitat personal i també institucional. La fem nostra i l'acceptem, sense deixar de demanar a Déu per la fi d'aquesta situació que ha creat tanta por, tant de sofriment i tanta mort.

Ja l'any 2020 vam viure una experiència similar a la qual no estàvem acostumats i ens en vam sor-

tir recordant-nos els uns als altres que la Setmana Santa se celebra igualment a l'interior dels nostres temples, amb l'assistència orant de la comunitat cristiana que es reuneix al voltant de l'altar per participar del misteri de Crist. Enguany ens ha donat una mica més de temps per preparar el nostre cor per a aquestes celebracions.

Amb aquestes línies vull contribuir a una vivència més íntima i més autèntica de tot el que significa la Setmana Santa. Ho resumeixo en aquests consells:

1. Participeu en les celebracions parroquials, perquè recullen el sentit més profund de la nostra fe: la Missa del Diumenge de Rams, la confessió, la Missa del Sopar del Senyor, els Oficis del Divendres Sant, la Vigília Pasqual i la Missa del Diumenge de Pasqua. A les parròquies trobareu tota la informació i els horaris. Respectarem sempre els aforaments per als llocs de culte que ens han indicat les autoritats.
2. No perdeu la il·lusió ni l'interès per col·laborar amb els responsables de les vostres confraries.

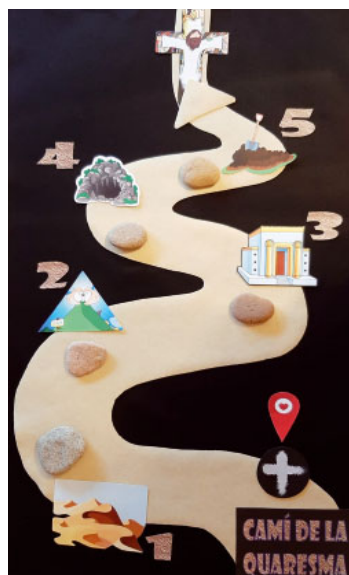
És una situació temporal que no ha de relaxar la nostra participació i vivència de la nostra fe. Demanem a Déu que la pandèmia acabi i puguem solemnitzar al carrer el que fem a l'interior dels nostres temples. Aquestes manifestacions de pietat popular ajuden a viure el present respectant i dignificant l'acció dels nostres avantpassats.

3. Agraïu el servei que presten molts cristians a les confraries. És un treball immens, una preocupació gran, una dedicació il·limitada. Permeteu-me que, en nom de tots, agraeixi també el seu interès i participació.

Els cristians sabem acompanyar la manifestació externa amb una actitud interna humil i reconciliada. Demano a Déu que tots la pugueu viure d'aquesta manera.

Amb la meva benedicció i afecte,

† **Salvador Giménez Valls**
Bisbe de Lleida

NOTÍCIES

Materials de catequesi per a la Quaresma

La Delegació de Catequesi del nostre Bisbat continua vetllant perquè les sessions de catequesi en les diferents etapes dels infants siguin el més profitoses possible, tot hi viure aquesta situació de pandèmia. Ja es van publicar unes recomanacions a tenir en compte durant les classes

presencials i com s'actuaria en cas del confinament d'algun dels alumnes (es poden consultar a la web del Bisbat).

Ara que estem en temps de Quaresma, una de les etapes més importants del calendari per als catòlics ja que és el moment de preparar el camí fins a la Pasqua, des de la Delegació

han fet arribar als catequistes una sèrie de material perquè es faci arribar als infants.

Són documents que es poden trobar a Internet, tant en català com en castellà, perquè els alumnes ho puguin treballar des de casa amb l'ajuda dels pares.

CERCA DE VOSOTROS

Confradías y hermandades

Queridos diocesanos:

Durante estos días, en años anteriores, previos a la Semana Santa, había mucha agitación en el interior de las cofradías, hermandades y congregaciones con los preparativos de los pasos, los horarios, las preceptivas autorizaciones, las solicitudes de colaboración por parte de sus dirigentes, la expresión ilusionada de perfeccionar los actos respecto a los años anteriores. Y un sinfín de pequeños detalles que toda actividad comunitaria lleva consigo.

Este año se ha producido un cambio radical: no habrá manifestaciones externas, en las calles y plazas de nuestras poblaciones, con motivo de los últimos días de la Vida, Muerte y Resurrección del Señor. Las condiciones impuestas por la pandemia de la Covid impiden las celebraciones que reúnen en un lugar concreto a muchas personas. Eso ha provocado una paralización de la casi totalidad de proyectos y la desilusión de muchos seguidores y responsables. Desde luego no ha sido una sorpresa de última hora. Desde el mes de enero había noticias desde distintos puntos de España de la supresión de actos. La misma Coordinadora Catalana de Cofradías se pronunció al respecto en el mismo sentido hace unas semanas. He de constatar que, aparte del consiguiente desencanto y decepción, ha habido una gran dosis de comprensión general por las medidas adoptadas. Se nos pide responsabilidad personal y también institucional. Y respondemos de este modo sin dejar de pedir a Dios por el fin de esta situación que ha creado tanto miedo, tanto sufrimiento y tanta muerte.

Ya en el año 2020 vivimos una experiencia similar a la que no estábamos acostumbrados y salimos del paso recordándonos unos a otros que la Semana Santa se celebraba igualmente en el interior de nuestros templos, con la asistencia orante de la comunidad cristiana que se reúne alrededor del altar para participar del misterio de Cristo. Este año nos ha dado un poco más de tiempo para preparar nuestro corazón para estas celebraciones.

Con estas líneas quiero contribuir a una vivencia más íntima y más auténtica de todo lo que significa la Semana Santa y lo resumo en estos consejos:

1. Participad en las celebraciones parroquiales que recogen el sentido más profundo de nuestra fe. La Misa del Domingo de Ramos, la confesión, la Misa en la Cena del Señor, los Oficios del Viernes Santo, la Vigilia Pascual y la Misa del Domingo de Pascua. Hay una buena información por parte de las parroquias donde suelen exponer los horarios. Respetaremos siempre los aforos para los lugares de culto que nos han indicado las autoridades.
2. No perdáis la ilusión ni el interés por colaborar con los responsables de vuestras cofradías. Es una situación temporal que no debe relajar nuestra participación y vivencia de nuestra fe. Pedimos a Dios que esto termine y podamos solemnizar en la calle lo que hacemos en el interior de nuestros templos. Estas manifestaciones de piedad popular ayudan a vivir el presente respetando y dignificando la acción de nuestros antepasados.
3. Agradecer el servicio que prestan muchos cristianos en las cofradías. Un trabajo inmenso, una preocupación grande, una dedicación ilimitada hacen que, en nombre de todos, agradezca su interés y participación.

Los cristianos sabemos acompañar la manifestación externa con una actitud humilde y reconciliada. Pido a Dios que todos lo podáis realizar de ese modo. Con mi bendición y afecto,

† **Salvador Giménez Valls**
Obispo de Lleida

«La meva font d'esperança és Jesús encarnat en els immigrants»

Hem volgut recollir el testimoni de María Dolores Cabello, religiosa de les Filles de Jesús, afincada a Alcarràs, que explica en un vídeo de la URC (Unió de Religiosos de Catalunya) quina és la seva esperança.

María Dolores Cabello és religiosa de la congregació de les Filles de Jesús (Jesuïtes), fundada a Salamanca l'any 1871 i dedicada principalment a l'educació cristiana dels joves, d'acord amb l'espiritualitat jesuïta. Fa uns anys, la María Dolores va rebre l'enviament del provincial de la comunitat per anar a servir a Alcarràs (Lleida), on diversos immigrants arriben buscant feina. Allà col·labora amb Càritas i atén els més vulnerables. Per a la María Dolores, «la seva vocació és el millor obsequi després del regal de la vida».

«Són molts els temporers que venen amb una situació irregular i sense feina, i es queden a viure en aquests assentaments». Segons explica la religiosa, arriben per a la campanya de recollida de fruita, però després no tenen on anar. La María Dolores viu de prop aquestes experiències, ja que és la responsable de vetllar en els assentaments, els quals «no són llocs dignes per a les persones», lamenta.

Viu aquest servei com «un do que rep cada dia i que la posa en contacte amb les cultures». Considera un privilegi poder compartir el sofriment de tantes persones que busquen poder viure amb dignitat per poder ajudar i mantenir les seves famílies.

La religiosa explica que és, precisament, aquesta ensenyança que rep dels immigrants de l'assenta-

ment, la seva font d'esperança que l'alliçona i li dona força per continuar ajudant i servint-los.

«M'impresiona la força, la resistència i l'esperança que els manté en una lluita diària per sobreviure», explica la María Dolores. «Comparteixo amb ells anys de sofriment i penúries que passen des d'aconseguir papers per arribar a ser considerats ciutadans

amb igualtat de condicions a qualsevol altra situació». És tot això el que omple a la religiosa interiorment. Segons assegura la Gna. Cabello «tot això viscut es converteix en un motiu d'esperança». «Visc amb l'esperança d'una societat més justa que tingui en compte totes les persones i creï espais on la vida pugui desenvolupar-se en dignitat», afegeix.

La religiosa també destaca que «en cada un d'aquests immigrants que arriba, veu el mateix rostre de Crist». «És Jesús encarnat en els immigrants la meva font d'esperança. Encarnat en l'avui i present en cada situació qui manté la meva esperança i em dona força per seguir acompanyant, escoltant i compartint els sofriments amb cada persona que se m'apropa.»

La María Dolores viu amb l'esperança que un dia pugui ser ella també un motiu d'esperança per a tants que ho necessiten. «Pot ser un dia, Déu em digui: "jo estava present en aquell jove que tenia fred en l'assentament, i tu li vas donar estima perquè em veies en ell"» diu esperançada la religiosa. «Tant de bo sigui una realitat en la meva vida i pugui ser jo també un motiu d'esperança per a les altres persones.»

Nova convocatòria de voluntariat internacional a Guatemala

La Delegació de Missions del Bisbat de Lleida ha obert una nova convocatòria per portar a terme una experiència de voluntariat internacional a Guatemala durant aquest any 2021.

Les persones interessades, han de tenir més de 18 anys, i contactar amb la Delegació de Missions al correu electrònic delegaciomissions@gmail.com. Properament està previst fer una reunió informativa a través de la plataforma Zoom

amb les persones interessades. Als darrers tres anys, un vintena de lleidatans han fet voluntariat al projecte de la Ciudad de la Felicidad, a Esquipulas (Guatemala), que gestiona la congregació Marta i Maria.

La Ciudad de la Felicidad és una llar per a infants orfes que va néixer el febrer de 2008, amb nou nens atesos per dues germanes de la congregació Marta i Maria. Actualment la congregació atén a 80 infants.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

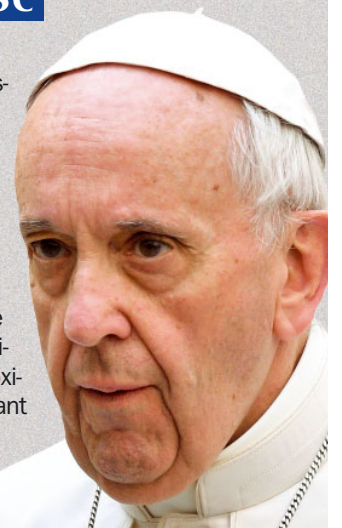
@Pontifex: «Resar i estimar, heus aquí la vigilància. Quan l'Església adora a Déu i serveix al proïsme, no viu en la nit. Encara que estigui cansada i abatuda, camina cap al Senyor. Invoquem-lo: Veniu, Senyor Jesús, et necessitem» (28 de novembre).

@Pontifex: «Avui com ahir, en l'arrel de l'esclavitud es troba una concepció de la persona humana que admet la possibilitat de tractar-la com un objecte, de calcigar la seva dignitat. L'esclavitud d'avui és la nostra indignitat, per-

què ens lleva la dignitat a tots nosaltres» (2 de desembre).

@Pontifex: «La gràcia de Déu canvia la vida: ens pren com som, però no ens deixa mai com som» (2 de desembre).

@Pontifex: «El primer pas de la fe és dir-li al Senyor que el necessitem, que necessitem la seva proximitat. D'aquesta manera, invocant la seva proximitat, exercitem la nostra vigilància» (3 de desembre).

VIDES DE SANTS (XII)

Santa Caterina de Bolonya

Caterina de Bolonya, així es coneix a Caterina Vigri, nascuda un 8 de setembre de 1413. Fou filla d'una família noble educada en lletres a la cort de Ferrara. Gràcies a la seva mare, Caterina va encaminar la seva vida a la pietat i a l'oració, així com també a la compassió i generositat envers els pobres. A l'edat de nou o deu anys, el seu pare, Joan de Vigri, la portà a Ferrara perquè Nicolàs III desitjava que fos dama d'honor de la seva filla, la princesa Margarida d'Est. D'aquesta manera, Caterina rebria la formació adequada, sobretot de caire humanístic.

Aviat observaren les seves qualitats i els superiors cregueren encertat que formés les joves que desitjaven ingressar al monestir. El 1436, Caterina va traslladar-se fins a Bolonya amb d'altres monges per a posar en funcionament un nou monestir del qual ella en seria l'abadessa. Caterina també hagué d'encarregar-se del servei de porteria. El 1456, Caterina va lliurar-se a l'establiment de la Regla i a seguir a santa Clara.

Pocs dies després, el 9 de març del 1463, al monestir del Corpus Domini

de Bolonya, Caterina realitzà l'exhortació a les germanes, rebé els darrers sagraments i entregà al seu confessor el *Tractat de les set armes espirituals per a la batalla espiritual*. Pronuncià tres cops el nom de Déu i va morir a l'edat de cinquanta anys.

Al cap d'un temps, es produïren miracles i d'altres fets prodigiosos al voltant del seu sepulcre, com ara, que quan el cos estava ja sepultat sorgiren uns rajos de llum esplendorosos enviats pel cel a través de les estrelles, emperò, no van ser els únics. D'aquí que es decidí treure-la del sepulcre, per tal que es pogués veure el seu cos momificat.

Santa Caterina al llarg de la seva vida ens llegà d'altres obres: *D'algunes particulars revelacions*, *Rosari mètric de la vida de la Verge Maria i dels misteris de la passió de Crist*, i la inèdita *Breviarium* (1452). La seva iconografia és amb hàbit religiós. És la patrona de Bolonya, dels artistes, de les arts lliberals, i s'oposa a les temptacions.

Josep Maria Corretger Olivart

Entrada gratuïta al Museu de Lleida fins a finals d'abril per unes obres

L'entrada al Museu de Lleida serà gratuïta fins a finals del mes d'abril a causa de les obres de renovació de l'espai dedicat a l'art gòtic de l'exposició permanent.

El Consorci del Museu de Lleida, Diocesà i Comarcal va fer públic el passat mes de desembre l'anunci de licitació de les obres de remodelació i renovació d'aquest espai. Es tracta de l'àrea on s'exhibien part

de les obres de Sixena que fa tres anys es van traslladar al monestir aragonès en plena intervenció de la Generalitat pel 155.

Les obres comportaran l'actuació en altres espais de la mateixa planta del museu per aconseguir així una línia expositiva coherent, que sustenti un millor discurs històric, que permeti obrir una nova política d'adquisicions, incorporant més contingut de territori i de ciutat.

REFLEXIONS

Com la rosada

M'anava a seure al pedrís i era moll. En un primer moment em vaig contrariar, però de seguida vaig prendre consciència de la subtilitat amb què l'aigua s'havia dipositat al damunt d'aquell seient. Les hores que deuriem haver passat per acumular-se el líquid suficient per mullar-lo!

Vaig entendre què passa quan l'aigua ens envolta perquè tot queda moll. No vaig trigar en percebre la presència de Déu que ho omple tot quan hi davalla l'Esperit diví. Hi estem massa acostumats en sentir-ho repetir, com d'esma, «fent que hi davalli el vostre Esperit, com la rosada».

Aquesta és la causa de la transformació sacramental del pa i el vi eucarístics. Conseqüència implacable de l'acció divina. Quan Déu fa la seva obra ens embolcalla dins seu. És com la rosada que ens amara i no podem defugir els seus efectes, quedem molls com ella. Quedem plens de l'Esperit que ens mulla, gairebé sense adonar-nos, però que al cap d'una estona ens percebem xops. Una presència discreta però real, pels seus efectes.

A nosaltres ens correspon, destil·lar i aprofitar aquesta Aigua de Vida que ens arriba per renovar-nos i mantenir-nos frescos. L'opció a fer és clara, viure d'aquesta aigua. Ser autèntics receptacles d'Esperit Sant, deixar que entri en els racons més eixuts de la nostra ànima i s'hi acumuli «com la rosada» per transformar-nos, consagrar-nos, en possessió seva.

El dia que ens trobem totalment amarats de l'Aigua de Vida haurem assolit la nostra veritable essència, ser participants de l'Amor Diví.

Mn. Valentí Alonso i Roig
Rector a diverses parròquies del Penedès

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

8. ■ Dilluns (lit. hores: 3a setm.) [2Re 5,1-15a / Sl 41 / Lc 4,24-30]. Sant Joan de Déu (1495-1550), rel. portuguès, fund. a Granada de l'Orde Hospitalari (OH), patró dels malalts i dels bombers; sant Veremon (Bermudo) d'Irache, abat; santa Aurèlia de Niça, mr.

9. ■ Dimarts [Dn 3,25.34-43 / Sl 24 / Mt 18,21-35]. Santa Francesca Romana (1384-1440), rel. viuda, fund. de les Oblates benedictines. *Sant Fe-*

liu de Llobregat: sant Pacià, bisbe de Barcelona (s. IV). Sant Dagobert, laic.

10. ■ Dimecres [Dt 4,1.5-9 / Sl 147 / Mt 5,17-19]. Sant Simplicí, papa (468-483); sant Macari, bisbe de Jerusalem; sant Càndid o Candi, mr.; santa Maria Eugènia de Jesús Milleret de Brou, vg., fund. de les Religioses de l'Assumpció.

11. ■ Dijous [Jr 7,23-28 / Sl 94 / Lc 11,14-23]. Sant Eulogi, prev. de Còrdova

va i mr. (859); santa Àurea, vg., abadesa de Villavelayo (Castella).

12. ■ Divendres [Os 14,2-10 / Sl 80 / Mc 12,28b-34]. Sant Inocenci I, papa (401-417); sant Maximilià, militar mr. (295); sant Bernat, bisbe; sant Teòfan, monjo; sant Lluís Orione, prev. salesià.

13. ■ Dissabte [Os 6,1-6 / Sl 50 / Lc 18,9-14]. Sant Roderic (Rodrigo) i sant Salomó, mrs. (863) a Còrdova; santa

Patrícia, mr.; sant Ramir (s. VI), monjo i mr.

14. ■ Diumenge vinent, IV de Quaresma (lit. hores: 4a setm.) [2Cr 36,14-16.19-23 / Sl 136 / Ef 2,4-10 / Jo 3,14-21]. Es poden llegir les lectures del cicle A: 1S 16,1b.6-7.10-13a / Sl 22 / Ef 5,8-14 / Jo 9,1-41 (o bé, més breu: 9,1.6-9.13-17.34-38). Sant Arnal, abat benedictí i mr. (1255); santa Matilde (†958), emperadriu germànica.

Diumenge III de Quaresma (B)

COMENTARI

«Destruïu aquest santuari i jo el reconstruiré en tres dies»

Tots sabem que és molt fàcil que les institucions es vagin deteriorant. Això passava amb el temple de Jerusalem. Per presentar els sacrificis calien els animals, vedells, moltons, coloms i també el canvi de moneda. Però tot això aviat es va convertir en un gran negoci sobretot per les classes sacerdotals i va enfosquir el sentit original: ajudar el pelegrins a complir el seu desig d'ofrir una ofrena al Senyor. Per això el gest de Jesús, primàriament és el de purificació, de correcció dels abusos. Fàcilment el servei es convertia en negoci. Per això les paraules de Jesús: *No convertiu en mercat la casa del meu Pare*. Però Jesús va més enllà. Ell inaugura un temps nou, en les relacions de l'home amb Déu. Ell substitueix el temple de Jerusalem, que era la institució més significativa d'Israel, per la seva persona. Per trobar-se amb Déu ara no cal el temple sinó l'encontre amb Jesús que és el nou temple, el lloc on habita Déu. Inaugura un temps nou, una nova realitat, com ho indicava el vi nou de Canà.

La lectura primera ens recorda els deu manaments, més desenvolupats en alguns casos, com per exemple en la prescripció del repòs del dissabte o bé la prohibició de fer-se imatges de Déu.

Aquests deu manaments són el compromís del poble en l'antiga aliança que Déu feu amb Israel. Però Jesús amb la seva mort i resurrecció inaugura una nova aliança: *Destruïu aquesta santuari i jo el reconstruiré en tres dies*. En Jesús mateix, en la seva mort i resurrecció hi ha la nova aliança de Déu amb els homes.

Per això Pau diu: *Nosaltres prediquem un Messies crucificat, que és un escàndol per als jueus i per als altres un absurd però nosaltres hi veiem el poder i la saviesa de Déu*. Cal treure dels nostres temples tota aparença de negoci o de mercat però la nostra vida cristiana no s'ha de limitar a anar a l'església sinó que cal l'encontre amb el Crist crucificat però ressuscitat. No caiguem en la rutina de les pregàries al temple sinó trobem-nos cara a cara amb el Crist viu, l'autèntic temple de Déu.

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura del llibre de l'Èxode (Ex 20,1-17) (Versió abreujada)

En aquells dies, Déu digué aquestes paraules: «Jo soc el Senyor, el teu Déu, que t'he fet sortir de la terra d'Egipte, d'un lloc d'esclavatge. No tinguis altres déus fora de mi.

No prenguis en va el nom del Senyor, el teu Déu, perquè el Senyor no deixa sense càstig el qui pren en va el seu nom. Celebra el repòs sagrat del dissabte.

Honra el pare i la mare, i tindràs llarga vida al país que et dona el Senyor, el teu Déu. No matis. No cometis adulteri. No robis. No declaris falsament contra un altre. No desitgis la casa d'un altre, ni tampoc la seva esposa, el seu criat, la seva criada, el seu bou o el seu ase; ni res que sigui d'ell.»

▶ Salm responsorial (18)

R. *Senyor, vós teniu paraules de vida eterna.*

És perfecta la llei del Senyor, / i l'ànima hi descansa; / és ferm el que el Senyor disposa, / dona seny als ignorants. R.

Els preceptes del Senyor són planers, / omplen el cor de goig; / els manaments del Senyor són transparents, / il·luminen els ulls. R.

Venerar el Senyor és cosa santa, / es manté per sempre; / els determinis del Senyor són ben presos, / tots són justíssims. R.

Són més desitjables que l'or fi, / més que l'or a mans plenes; / són més dolços que la mel regalimant de la bresca. R.

▶ Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 1,22-25)

Germans, els jueus demanen signes prodigiosos, els grecs volen saviesa, però nosaltres prediquem un Messies crucificat, que és un escàndol per als jueus, i per als altres un absurd. Però aquells que Déu ha cridat, tant jueus com grecs, veuen en ell el poder i la saviesa de Déu, perquè en l'absurd de l'obra de Déu hi ha una saviesa superior a la dels homes, i en la debilitat de l'obra de Déu hi ha un poder superior al dels homes.

▶ Lectura de l'Evangeli segons sant Joan (Jn 2,13-25)

Quan s'acostava la Pasqua dels jueus, Jesús pujà a Jerusalem, i trobà al temple els venedors de vedells, moltons i coloms i els canvistes asseguts. Llavors es va fer un fuet de cordes i els tragué tots, moltons i vedells, fora del temple, escampà la moneda dels canvistes i els bolcà les taules, i digué als venedors de coloms: «Traieu això d'aquí; no convertiu en mercat la casa del meu Pare.» Els deixebles recordaren allò que diu l'Escriptura: «El zel del vostre temple em consumia.» Llavors els jueus el van interrogar: «Quin senyal ens dones que t'autoritzi a fer això?» Jesús els contestà: «Destruïu aquest santuari i jo el reconstruiré en tres dies.» Els jueus respongueren: «Fa quaranta-sis anys que treballen en la seva construcció, i tu el vols reconstruir en tres dies?» Però ell es referia al santuari del seu cos. Quan Jesús ressuscità d'entre els morts, els deixebles recordaren que ell deia això, i cregueren en l'Escriptura i en aquesta paraula de Jesús. Durant la seva estada a Jerusalem en ocasió de la peregrinació de Pasqua, molts, veient els miracles que feia, cregueren en el seu nom. Però Jesús no hi confiava, perquè els coneixia tots; no tenia cap necessitat que li revelessin el que són els homes; ell sabia prou que hi ha a l'interior de cada home.

▶ Lectura del libro del Éxodo (Éx 20,1-17) (Versión abreviada)

En aquellos días, el Señor pronunció estas palabras: «Yo soy el Señor, tu Dios, que te saqué de la tierra de Egipto, de la casa de esclavitud. No tendrás otros dioses frente a mí. No pronunciarás el nombre del Señor, tu Dios, en falso. Porque no dejará el Señor impune a quien pronuncie su nombre en falso. Recuerda el día del sábado para santificarlo. Honra a tu padre y a tu madre, para que se prolonguen tus días en la tierra, que el Señor, tu Dios, te va a dar. No matarás. No cometerás adulterio. No robarás. No darás falso testimonio contra tu prójimo. No codiciarás los bienes de tu prójimo. No codiciarás la mujer de tu prójimo, ni su esclavo, ni su esclava, ni su buey, ni su asno, ni nada que sea de tu prójimo.»

▶ Salmo responsorial (18)

R. *Señor, tú tienes palabras de vida eterna.*

La ley del Señor es perfecta / y es descanso del alma; / el precepto del Señor es fiel / e instruye a los ignorantes. R.

Los mandatos del Señor son rectos / y alegran el corazón; / la norma del Señor es límpida / y da luz a los ojos. R.

El temor del Señor es puro / y eternamente estable; / los mandamientos del Señor son verdaderos / y enteramente justos. R.

Más preciosos que el oro, / más que el oro fino; / más dulces que la miel / de un panal que destila. R.

▶ Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Corintios (1Cor 1,22-25)

Hermanos: Los judíos exigen signos, los griegos buscan sabiduría; pero nosotros predicamos a Cristo crucificado: escándalo para los judíos, necedad para los gentiles; pero para los llamados —judíos o griegos—, un Cristo que es fuerza de Dios y sabiduría de Dios. Pues lo necio de Dios es más sabio que los hombres; y lo débil de Dios es más fuerte que los hombres.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Juan (Jn 2,13-25)

Se acercaba la Pascua de los judíos y Jesús subió a Jerusalén. Y encontró en el templo a los vendedores de bueyes, ovejas y palomas, y a los cambistas sentados; y, haciendo un azote de cordeles, los echó a todos del templo, ovejas y bueyes; y a los cambistas les esparció las monedas y les volcó las mesas; y a los que vendían palomas les dijo: «Quitad esto de aquí: no convirtáis en un mercado la casa de mi Padre». Sus discípulos se acordaron de lo que está escrito: «El celo de tu casa me devora». Entonces intervinieron los judíos y le preguntaron: «¿Qué signos nos muestras para obrar así?». Jesús contestó: «Destruid este templo, y en tres días lo levantaré». Los judíos replicaron: «Cuarenta y seis años ha costado construir este templo, ¿y tú lo vas a levantar en tres días?». Pero él hablaba del templo de su cuerpo. Y cuando resucitó de entre los muertos, los discípulos se acordaron de que lo había dicho, y creyeron a la Escritura y a la palabra que había dicho Jesús. Mientras estaba en Jerusalén por las fiestas de Pascua, muchos creyeron en su nombre, viendo los signos que hacía; pero Jesús no se confiaba a ellos, porque los conocía a todos y no necesitaba el testimonio de nadie sobre un hombre, porque él sabía lo que hay dentro de cada hombre.